

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Strona pozwana: SIA „Altic”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 168 lit. a) dyrektywy [2006/112/WE]⁽¹⁾, w świetle celu rozporządzenia (WE) nr 178/2002⁽²⁾, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego (który to cel można osiągnąć m.in. poprzez zapewnienie możliwości monitorowania żywności), należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on odmowie odliczenia naliczonego podatku w przypadku, gdy podatnik uczestniczący w łańcuchu żywnościowym nie wykazał, przy wyborze kontrahenta, większej staranności (poza zwykłymi praktykami handlowymi), polegającej zasadniczo na obowiązku przeprowadzenia czynności sprawdzających w stosunku do drugiego kontrahenta, choć jednocześnie sprawdził jakość żywności, realizując w ten sposób cel rozporządzenia nr 178/2002?
- 2) Czy wymóg ustanowiony w art. 6 rozporządzenia nr 852/2004⁽³⁾ oraz w art. 31 rozporządzenia nr 882/2004⁽⁴⁾, dotyczący wpisu do rejestru przedsiębiorstwa spożywczego, interpretowany w świetle art. 168 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE, zobowiązuje do tego, by strona, która jest kontrahentem takiego przedsiębiorstwa, sprawdziła jego rejestrację, oraz czy sprawdzenie to jest istotne dla ustalenia, czy wspomniana strona wiedziała lub powinna była wiedzieć, że uczestniczyła w transakcji z fikcyjnym przedsiębiorstwem, zważywszy na specyfikę rzeczonyj transakcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych [Dz.U. 2004, L 139, s. 1 (sprostowanie w Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 3)].

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. 2004, L 165, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 23 maja 2018 r. – postępowanie karne przeciwko AK**

(Sprawa C-335/18)

(2018/C 276/31)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

AK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on prawodawstwo krajowe, w którym przewidziano automatyczny przepadek na rzecz państwa zatrzymanej i niezadeklarowanej w odpowiednim trybie kwoty, przewożonej przez zewnętrzną granicę Unii Europejskiej, jedynie jako skutek niezadeklarowania tej kwoty, i gdy ten przepadek nie jest niezbędny do ustalenia pochodzenia rozpatrywanej kwoty[?]

- 2) Czy art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1889/2005 należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on prawodawstwo krajowe, w którym za wskazany w pytaniu 1 czyn – obok kar pozbawienia wolności do lat 5 lub grzywny w wysokości jednej piątej wartości przedmiotu przestępstwa – przewidziano również obowiązkowy przepadek przedmiotu przestępstwa na rzecz państwa, bez względu na pochodzenie niezadeklarowanej kwoty[?]

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. 2005, L 309, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd – Sofia
(Bułgaria) w dniu 23 maja 2018 r. – postępowanie karne przeciwko EP**

(Sprawa C-336/18)

(2018/C 276/32)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelatiwen syd – Sofia

Strony w postępowaniu głównym

EP

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy [...] art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty – przewidujący zatrzymanie niezadeklarowanej kwoty w przewidzianym w prawodawstwie krajowym trybie – należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on automatyczny przepadek tej kwoty na rzecz państwa jako skutek niezadeklarowania tej kwoty, bez przeprowadzenia kontroli dotyczącej jej pochodzenia, czy też art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1889/2005 należy interpretować jako dopuszczający jedynie tymczasowe zatrzymanie kwot do chwili dokonania oceny dotyczącej ich pochodzenia przez właściwe organy krajowe[?] Odpowiednio, czy art. 251 ust. 2 Nakazaten kodeks (kodeksu karnego, zwanego dalej „NK”) jest zgodny z uprawnieniem ustanowionym na mocy art. 4 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia[?]
- 2) W zależności od odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze – czy art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1889/2005 należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on krajowego uregulowania prawnego, w którym za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3 rozporządzenia przewidziano kumulację sankcji w postaci pozbawienia wolności, grzywny i przepadku niezadeklarowanej kwoty na rzecz państwa, bez przeprowadzenia kontroli dotyczącej pochodzenia tej kwoty[?] Czy zastosowanie art. 251 ust. 1 NK w związku z art. 251 ust. 2 NK – obejmujących nałożenie odpowiedniej kary określonej w art. 251 ust. 1 NK oraz będący następstwem wydania orzeczenia skazującego przepadek na rzecz państwa rozpatrywanej kwoty stanowiącej przedmiot przestępstwa określonego w art. 251 ust. 1 NK, zgodnie z określonym w art. 251 ust. 2 NK obligatoryjnym przypadkiem tej kwoty – jest zgodne z określonym w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1889/2005 wymogiem, zgodnie z którym sankcja stosowana w wypadku niedopełnienia obowiązku określonego w art. 3 rozporządzenia powinna być skuteczna, odstrasżająca i proporcjonalna do popełnionego naruszenia oraz jego szkodliwości społecznej[?]

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. 2005, L 309, s. 9.